

Mäletan, et vanad inimesed kasutasid ajalooliste asjade selgitamisel väljendeid, et enne või peale esimest või siis teist ilmasõda. Kas nüüd tuleb ajaliste sündmuste eraldamiseks koroonaviiruse laastava mõjuga pandeemia?

Oleme enamikus Parkinsoni tõve ohvrid, kuid me elame ja enamuses saame, kuigi raskustega, oma eluga hakkama. Ei ta tapa, kuid elada ka ei lase. Nii öeldi mulle tõve diagnoosimisel. Uus viirus aga ei lase elada, kuid võib tappa ka. Eriti haavatavad oleme meie, kel pensionäri austav nimetus välja teenitud. Teleris paljud esinejad rõhutavad vestluse lõpetamisel, arstide tuttavat väljendit, et olge kodus. Seda kordavad tuntud näitlejad ja lauljad. Miks me siis neid ei kuula. Tuttav kiirabi töötaja räägib imelugusid inimeste leidlikkusest. Nii üks vanem daam peale pensionipäeva käib poes ja et mitte rasket poekotti koju tassida, helistab häirekeskuse telefonil. Kurtmine on tõsine, et on peapööritus, südame häired, tasakaalu kadumine, kohapeal selgub, et vana tädi on terve kui purikas, ainult kott on raske. Kiirabi meeskond ei oska enam isegi vihastada, annavad talle kaitsemaski ning transpordivad memme koju. Ja keelduda ka ei saa, kõike võib juhtuda.

Kas see näide kõige õigem oli, kuid hindame meditsiinitöötajate keerulist tööd ja ärme tee seda oma nõudmistega keerulisemaks. Alustasin väljenditega enne ja peale. Arvan, et miski ei ole enam endine, nii inimesed kui argipäeva elu. Majandusest ei oska mina ette näha, mis saab. Aga elu läheb ikka edasi, veidike teistmoodi, tulevad uued tegijad uute mõtetega. Ei kesta ükski öö igavesti, sest tuleb hommik ja tõuseb päike. Murepilved kaovad ja õues on soe.

Vaatame aknast kui tasakesi, kuigi visalt läheneb päris kevad, aias on juba ammu lilleõisi, linnud lahendavad elamisprobleeme ja võitlevad kurja ilmaga. Akna taga sajab jõululund, ega talv taeva jää.

Hoidke ennast ja oma lähedasi ning kuulake arstide nõuandeid.